

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 12 kor.
Fél évre . . . 6 ..
Negyed évre . . . 3 ..
Egy szám ára 20 fill.

Hirdetések

és nyiltéri közlemények
juttányosan közölhetnek.

VÉGVIDÉK

Politikai hetilap.

Szerkesztőség

kiadóhivatal

Gromon-utca 2. sz. a.

Wittigschlager K. ezégnél.

→ ←

Közlemények, előfizetési és
hirdetési díjak, úgy a lap
szétküldésére vonatkozó
panaszok a kiadóhivatalba
küldendők.

Megjelenik:

minden vasárnap reggel.

Felelős szerkesztő:

Feymann Gyula

ügyvéd.

Hirdetések

Wittigschlager K. könyvkereskedésében is felvételnek
Gromon-utca 2. szám.

Munka nélkül.

A munka édesíti, megfűszerezi az életet. Az életet, az emberi fizikum és a lélek egyaránt megkívánja. Munka nélkül nem fejlődik a test, elsatnyul és tönkremegy az erkölcs.

De a munka az élet fentartásához is szükséges. A kire nagy vagyon nem szállott, vagy a kit szerencse nem juttatott nagy kincs birtokába, az kénytelen dolgozni.

Kénytelen dolgozni, ha akarja, hogy magának és családjának kenyérre jusson. De sajnos, a munkakedv nem elegendő, hogy tényleg kenyérkeresetet nyújtó munkát végezhesen az ember. A zord, kiméletlen tél sok akarata ellen dologtalan és éhezőt talál. A földművelési munkák szünetelnek és sok más munka szintén nem végezhető télnek idején. A gazdasági válság is segítségére volt a télnek: szaporította a munkanélküliek számát.

Hogy lesz, mint lesz, ki tudná megmondani? A szegény munkanélküli nép kenyérért kiált. Semmi egyébért, csak egy darabka száraz kenyérért, meg egy meleg kuczkóért, a hová meghúzhatja magát, hogy éhen ne veszszen, meg ne fogyjon.

Ki adja neki?

Az a nagy tömeg, melyet társadalomnak szoktunk nevezni, tele van gonddal. A jötevé sok anyagi áldozatot és időt is igényel. Mindkettőre most nagy a szükség. Nem filézni van már szó, a mit adni kellene, hanem nagyobb összegekről és nem mindenki érdemes támogatásra, a munkanélkülit meg kell különböztetni a tunyától, ez pedig gondos körültekintésbe — időbe kerül.

Minden oldalról hangzik fel egy-egy kétségbeesett kiáltás, egy-egy fájdalmas nyöszörgés és szinte szemünk előtt vesznek éhen az emberek. Itt is, ott is segítségért rimázkodnak, — nem is rimázkodnak már, igényelnek, hangosan követelnek. S a társadalom érzi, hogy kötelessége segíteni. A társadalom, mely maga is megsínyli a nyomorúságot,

maga is várja a nagy segítséget. — áhítozik rendezett viszonyok közé, keresi a megélhetés biztosítékát.

Hasonlít a helyzet annak a kis fiúnak esetéhez, a ki anyjától egy almát kapott és annyi pajtás rohanta meg egy-egy darabkáért, hogy odanyújtotta nekik az egész almát és így szólt: „Itt az alma, adjatok nekem is egy darabkát belőle!”

A társadalom maga is megelégednék egy darabka jóléttel. Fájdalom, sehol sem akar mutatkozni.

Az az áldozatkészség, melyet egyesek ilyenkor tanusítanak, kétszeresen jól esik s érdemes, hogy nagyobb hálával, nagyobb elismeréssel fogadják, mint máskor. De bármennyire is magasztosnak és követelésremélőnek is tartunk az áldozatkészséget, mégis azt hisszük, hogy a kérdés megoldását kevésbé viszi előre. Ha a szív annyira megesis a nyomor láttán, hogy a kéz ad, — szép dolog ez nagyon, ám az adomány, bárhogy is adják, mégis csak kolduskenyér marad, az éhséget időre-órára csillapítja, de jól kiérdemelt kereset nem lesz belőle, a mint azt sem lehet elvárni, hogy állandó jövedelmi forrást képezzen a szegény ember részére. Azt hisszük, hogy a kérdés rosszabbik fele nem a nyomor és az inség, hanem a munkanélküliség. Amannak az időleges gyógyításával már foglalkozik a társadalom és a munkanélküliség csökkentésére a kormány is tett valamit, de a mit tett, csak aránylag kevésbé csökkentheti a munkanélküliek számát, de nem apaszthatja le egészen.

A segítség akcióját tehát inkább arrafelé kell terelni, hogy a szegények munkát kapjanak. A segítség e módja a társadalomnak is kevesebb anyagi megerőltetésbe kerülne, a szegények önérzete is jobban járna a tisztességes kenyérkereset nyújtása mellett.

Tudjuk jól, hogy sok iparág pang, azt is tudjuk, hogy a kérdés illetően megoldása korántsem könnyű. Am azért mégis sok olyan munkát lehetne találni, melyeket egyesek,

anyagi kár nélkül, télen is végezhetőnek sőt olcsóbban is és e mellett még jótéteményt is gyakorolnak.

Csak kissé gondolkozni kell a dologról, — akárhányszor elő fog fordulni, hogy egy darab kenyér, vagy néhány fillér könyöradomány helyett olyan munkát bizhatunk a szegény munkanélküli, a melyért járó olcsó bérrel hálára kötelezzük. — Nemesek azonnal adni, de helyesen is adni — ez a valódi segítség!

Nőnevelésünk bajai.

Mióta az emberséggel megesezt az a végzetes szerencsétlenség, hogy Éva anyánk az Éden kertjében a tudás, szépség és halhatatlanság álmját megízlelte, mióta a végzetes tettért az Úr kiűzte az embert paradicsomi nyugalomból és munkára kényszerítette: azóta, az első Ádám példájára, minden Ádám a mai napig az Evák feladatává tette, hogy a paradicsomon kívül is lugast csinálva, az elveszett Édent a rideg földre varázsolják, azóta minden férfi vágya, hogy a paradicsomban hallott égi zengzet visszhangját a puha női keblen föl-lje. Ha mindig e vágy élte, buzdította a férfiemet, úgy különösen ma, midőn körülötte minden oly hideg, oly fagyasztóan sivar, midőn mindenütt bizalmatlanság és szivtelen-ség környékezi. Ma fokozott vágygyal simul a női keblre, hogy annak melege felejtse vele az emberek hidegségét, az élet fáradalmait, küzdelmeit; fokozott vágygyal sóvárog édes ajkak után, midőn a létért való küzdelem közt elégszer megízlette a keserűség poharát.

Boldog férfi, ki ily meleg keblre talál és abban az elveszett isteni szikrat föl-leli; boldogtalan, örökre szerencsétlen az, ki oly keblen keresi boldogságát, mely azt megteremtani nem tudja, nem érte dobog, mely üdvösség helyett csalódást és fájdalmat szül. Valóban szánandó, ki oly ajkakra lel, melyek édesség helyett keserű fullánkot lehelnek. És ha a mai társadalomban széttekintünk, bizony sok férfit találunk, kinek életkörülményei elámulják, hogy ezen utóbbi csoportba tartozik.

Ha már most kérdezzük, mi szüli e bajokat, mi teszi a rejtélyes női szívet még érthetlenebbé, fájdalommal kell beavatni, hogy az az eltévesztett, a ferde nevelés. Pedig ha általában fontos a gyermek helyes nevelése, úgy kétszeresen fontos a leánygyermeké; mert míg a férfi a sors hullámainál hanyatva saját tapasztalatai alapján is idomul, addig a nő,

TÁRCZA

Csörsz-árka.

Irtá: Pethes Béláné.

Óh, régi időknek elmerült világa,
Mire az elmúlás takarót vet rája...
Fekete takarót, mert rég meg van halva,
Régi nagy dicsőség be van már takarva.
Halott vagy, halott vagy, régi nagy dicsőség,
Magasztaljon téged az egész mindenség...
Te, ki akkor annyi dicsősel fénynyel voltál,
Most gyászszal takarva, mivel hogy meghaltál!
Kelj fel mély sírodból, mutasd fényes voltod,
Fényességeddel áraszd el a világot...
Ha megtagadtad az utókor fiait,
És nem hallgattad meg az ő dicséretet...
Legalább annyira világítsd sírodat,
Hogy csak megláthassam dicső nagyságodat!
Tükrözd fel előmbe Csörsz vezér nagyságát,
Ébregd fel bennem a dicsőségnek vágyát
Mert bizony már régen-régen lehet.
(Még századik nagyapánk emlékezete...)
Hogy e nagy Csörsz vezér, felüté taborát,
Árokzállás földén s megjegyzé határát.
Vessünk egy pillantást vissza életére,
Dicső nagyságára, vitézi létére.
Már midőn a magyar elfoglalta e hont,
E történet, a mit leírok később volt:
Maroknyí magyarnak vezére volt a Csörsz.
Kit csüggedés avagy bánat sohasem tört:
Olyan volt ő mint a szikla hegytetéjén,

Bátran széjjel nézett egész világ mentén.
Nem talált ő határt!... Ki állt neki ellent?
Seregével együtt tönkre tett ő mindent...
Rendíthetlen volt ő, komor mint a szellem,
Fennhéjázó lelke, mint sas madár reppen
Föl a nap tűzébe farkasszemet nézni,
Vagy kettőjük közötti tervet elvégezni...
Már akár miért is, nekem nincs rá gondom,
Én csak is a fontos történetet mondom.
Azért akarom pediglen itt le írni,
Hogy a ki nem tudná, meg fogja tanulni,
Mert biz' szép történet, érdekeltet barkeit,
Magyar ember szeret mesét ilyen régít...

Nagy vezérünknek volt egy hajadon lánya,
Olyant még emberi szem sohasem láta:
Gyönyörű termete, karsu szép dereka,
Csillogó szép szeme, fekete nagy haja,
Mindenki ismerte akkor e hajadont,
Kinek fejére virágos koszorút font.
A magyar nép. Aztán mint valami tündér
Az ő szépsége hej! nagy messzire elér...
A midőn a török szultán ezt megtudta:
Csörszöt követével így felszólította:
Jó vezér, add nekem feleségül lányod,
Hogy ha ide adod, tudom meg nem bánod,
Hadd legyen császárné a birodalmamba
Hadd legyen a világ legnagyobb asszonya!
Követet küldé ám, Csörsz vezér is hozzá:
„Azon feltétellel, hogyha hajón hozná
El a katonáit, egész táboromig,
Neki adom lányom, bírja őt örökig.”
Török szultán e tett végbevételére,

Vízet bocsátott az egész földre:

De azonban a föld elitta a vizet
Igy tehát, czéljához sehogysem érhetett.
Árkokat ásott mindenütt folyókig,
Hogy aztán így elér a magyar határig.
Csörsz vezér ezalatt helyet jelöltetett,
Hogy egy árkot húzat a tábora megett...
Ásta sok katona, éjjel-nappal mindég,
Míg a vezér azt nem mondta, hogy már elég...
Azonban ezt a szót nem mondhatta soha sem, —
Mivel a végére nem jutottak el sem...

Fekete felhők tornyosultak az égen,
Amit már nem láttak mostanában régen.
Már esik az eső, villámlik, mennydörög,
Úgy hallatszák, mint a beteg hogyha hörög...
Csörsz vezér ásatja tovább is az árkot,
Nézni munkásokat a szélén megállott...
De a Istennek ott a nyíla
Lesújtotta és küldve a másvilágra...
A katonák elszomorkodtak e felett,
Hogy nagy vezérük el nem csatába esett...
Nem ott ontá a hős szívéből a vért,
Hol milliók ajka dicsérmé elestét.

Leánya megtudá és szemtanuja lett,
Atyjának holttete ott el is temetett...
És a szép leánynak hóféhér kebelét,
Meggzállta a bánat s fekete fellegét,
Összetornyosítá érző kebelében,
Tépte a sors nagyon, nagyon felelmében:
Mert ő török császárné nem akart lenni,
Az árokást is felbe kellett hagyni...

Mai számukhoz fel iv melléklet van csatolva.

külső behatástól menten, úgy szegődik a férfi élet-társául, a mint őt a szülői kéz idomította. Azért oly elszomorító, a mit a kissé figyelmesebb nevelő is tapasztal, ha a gyermekszobába tekint és látja, hogy a kényeztetés, a majom-szeretet, a hibák elnézése és minden szülői gyengesség sokkal nagyobb mértékben nyilvánul a lányok nevelésénél, mint a fiúkénál. Ehhez járul, hogy mindaz, mit a kevésbé erős nem gyengéjének szoktunk nevezni, már a gyermeklányban lesz fejlesztve.

Ime szép délutáni napon kiviszik a kis lányt sétára. Aranyos haja simára fésülve, csillogó ruháján megszámlálhatatlan csipke, pántlika és cziczoma, minden, mit a szerető anyai kezek a lányka ruhájára illeszthetnek. És mindez azért, hogy a szembe jövők megcsodálják a kicsit. Sőt némelyik elragadtatásának hangos szavakban ad kifejezést, a szülők végtelen öröme. Ime a hiúság előiskolája! E sétával kezdődik a leány, mint a fiúgyermektől különbözőnek, sajátos nevelése és valóban dicséretesen kezdődik! E lépéstől kezdve a hiúság és nagyravágyás kíséri lépten-nyomon, e szenvedélynek lesz martaléka, melynek oltására kész mindent áldozni.

Nemsokára fordulat áll be a nevelésben; hisz a szülők arra nem érnek rá, hanem nevelőnőt fogadnak, hogy az illem mellett idegen nyelvre tanítsa a lánykát. Miért? Csak azért, mert ez a divat. Persze művelt, képzett nevelőnőt nem fogadhat mindenki. Mit tesznek tehát a szülők? Holmi idegen nyelvű leányt felöltöztetnek úri ruhába és elnevezik bonnek. Vajon ért-e ez a neveléshez vagy nem, az mellékes, csak a világ lássa, hogy van „nevelőnő”! Pedig tudom, hogy az az anya, ki hozzá nem értő kezébe helyezi gyermeke nevelését, oly szakácsnét nem fogadna, ki a főzéshez nem ért; tudom, hogy az az apa, ki leánya lelki művelését ilyenekre bizza, lovakhoz nem értő kocist csakhamar elcsapna.

Midőn lányuk ily nevelő kezek alól kikerül, nem a háztartásban nyer gyakorlást, mi jövő hivatásának megfelelően, hanem naponként 4-5 órát zongora mellett tölt, a nélkül, hogy valaki az ily gyakorlatok mellett e művészet aesthetikai hatását lelkebe oltaná! Vagy pedig conservatoriumba jár és gyakorolja magát a magasabb trillák éneklésében. A ki e lányokat látja, az találja hinni, hogy talán művésznőknek készülnek? Korántsem! Mindezen tanulmányok alapján főként akarnak jutni; feleségek, anyák és háziasszonyok akarnak lenni. Nemde furcsán készülnek erre!

Vagy mit mondjunk a „nagy” lányokról? Kétségtelen, hogy a nőknek mindig az volt a törekvésük, hogy a férfiak tetszését megnyerjék, hiszen ez benne van természetükben, de olyan szélsőségekre ritkán ragadtatták magukat, mint ma, midőn az anyák valóságos versenyre kelnek, hogy lányaikra vonják a figyelmet, midőn lányaik ruhájával valóságos reklámozást üznek. Ez szüli ezután a kölcsönös gyűlöletet, mely a lányos szülők között mindennapi. Az ilyen lány, kit a tetszvágy vezet, értheti ugyan, hogy miként kell a nyilvános tereken és báltermekben pompázni, de szíve bizonyára üres, mely soha sem fog a tartalomért hevülni, hanem az alakét. Az ilyen lány, ki megveti az egyszerűséget és a csillogást kedveli, a férfiban nem is a jellemet, nem a férfias gondolkodást és higgadságot fogja becsülni, hanem a szépen kivastalt ruhát és lakkezipőt.

Nem ily leányokra, nem ily nőkre van társalmunknak szüksége! Az ily nő nem lehet sem igazi anya, sem valódi hitves, sem a ház gondos úrnője. Ma a nőben is önálló jellemet, gondolkodni tudó és akaró egyéniséget keresünk. A gépies, titokzatos fejlesztés helyett neveljétek benne az akaratot, hogy

tudjon önállóan gondolkodni és itélni. Sok kincs van a női szív mélyén, melyeket helyes neveléssel napfényre lehet hozni, melyeket azonban a mai nevelés homályban hagy. Ismertessétek meg vele az élet bajait, hogy szíve lelke edződjék és akkor a támadások ellen hősiessé magát fogja védeni. Ne legyetek szeszélyeinek rabjai, mert ezzel idegbeteg nőket neveltek, melyekre szükségünk nincs és melyekben korunk úgy is oly gazdag. A jövő társadalmának nyúgai lesznek az oly nők, kik semmi önállósággal és akaratúval nem rendelkeznek, kik nem a családi tűzhelynél találják szorakozást, hanem zúrokron, korzón és színházakban, kiknek minden gondjuk és gondolatjuk, vajjon Bécsből, vagy Párisból hozassák-e a ruhájukhoz való szövöketet. Ily üreslelkűség helyett műveljétek szellemi tehetségeit legelőször anyira, hogy tudjon és akarjon az élet kisebb-nagyobb bajai fölé emelkedni, akkor ez bajokban a férfi oldala mellett nem mint tehetetlen eszköz, hanem mint tanácsadó, vigasztaló fél álljon, hogy szíve kincseivel férjét lebilincselje, akkor ez nem kávéházban fog szorakozást keresni és otthonába csak akkor térni, ha éhes. Neveljétek józan gondolkodását, higgadt leányokat, és nem olyanokat, kik csak a módon minden gyerekségen nevetni, minden csekélységért sirni tudnak.

Mily boldog, mily édes érzése lehet egy anyának, ki ily leány fejére teszi a mennyaszonyi koszorút, mily boldog lehet az a tiszta lelki leány, ki az Isten oltára előtt nem tört szívvel ajál fel völgyényének, mint a mai ábrándozó és regényektől megmetyezett nők nagy része és végre mily boldog lehet az a férfi, ki hosszas küzdelmek után oly helyzetbe jutott, hogy meleg tűzhelyen nyugalmat keresen és találjon.

Úgy neveljétek tehát lányaitokat, hogy azokból szerető hitvesek, gondos anyák és derék háziasszonyok váljanak!

Elnöki jelentés

a torontálmezei gazdasági egyesület 1900. évi működéséről.

Az egyesület 1900. évi működésének főbb mozzanatait az alábbiakban közöljük:

Elsőben is a jelentés a vármegyei állattenyésztés érdekében kifejtett működésről emlékezik meg. Az 1898-99. években, az elnökség kérelmére, a földmívelésügyi miniszter 116 ezer korona 4%-os kölcsönt bocsájtott az egyesület rendelkezésére azon czélból, hogy ezen kölcsönösszeget szarvasmarha vásárlásra czéljából a megyebeli kisgazdáknak kölcsönként ismét kiadhassa. A kölcsönt annak idején kiosztotta. Hogy azonban ezen 116 ezer koronát vármegyénk kisgazdái számára minél gyümölcsözőbbé tehesse, felterjesztésileg arra kérte fel a földmívelésügyi minisztert, engedné meg, hogy a befolyó részeket ismét másoknak adhassa, hogy ily módon a fentemlített tőke forgatása által minél nagyobb mérvben hasznára lehessen kisgazdáinknak.

Tehénvásárlási kölcsönre a következő községek kisgazdái vannak előjegyezve: Jánosföld, Szécsány, Tószeg, Grabác, Béga-Szent-György, Sztarcsova, Párdány, Hertelendyfalva, Ernesztváza.

Azon községekben, melyek Bonyhád vidékéről hozott tehénanyaggal vannak már ellátva, az egyesület további működése az leendő, hogy községeinket tenyész-egyesületek alakuljanak. A tenyész-egyesületek alapszabályai magyar és német nyelven már megkeresztve vannak s az elnökség az egyesületeket Halász Gyula állattenyésztési felügyelő közreműködésével még a tél folyamán meg is fogja alakítani.

A tenyész apaállatok beszerzését a temesvári állattenyésztési felügyelőség teljesíti s az egyesület munkaköre e tekintetben egyszerűen csak oda terjedt, hogy a kérelmezők nevében megkeresést intézett az állattenyésztési felügyelőséghez.

Az elnökség közvetítése révén 10 község, vásárolt méneket összesen 18 drbot.

A lótenyésztési alpból ménevásárlás czéljából kamatmentes kölcsönt élvez 7 község 76000 korona összegben.

A bikaközvetítési alpból ugyancsak kamatmentesen 5 község élvez 3030 koronát. Okszeritén tűzött baromfitenyésztést főként a keresztkezés előmozdítására irányította. Ezen czéljának keresztültelét végett felterjesztésileg a földmívelésügyi miniszteriumhoz fordult és pedig eredményesen, a mennyiben a földmívelésügyi miniszter úr

400 drb. plymouth és langshan kakast
200 „ emdeni gunarat
200 „ pekingi gácsért és
200 „ bronz, vagy francia pulykakast

bocsájtott az egyesület rendelkezésére oly feltétel alatt, hogy azok értelmes és a tenyésztésben jártas gazdák között csere ellenében osztassanak ki, a szétosztás következőleg történik:

N.-Beckereken és F.-Muzslyán szétosztatik	200 drb.
A zombolyai gazdakör tagjai között szétosztatik	130 „
A nagy-tószegi gazdakör tagjai között szétosztatik	75 „
A kis-komlósi gazdakör tagjai között szétosztatik	100 „
A grabáci gazdakör tagjai között szétosztatik	60 „
Kis-Jécsa községben szétosztatik	35 „
Jánosföld „ „	53 „
Nagy-Jécsa „ „	60 „
Istvánföld „ „	44 „
Uj-Szent-Iván „ „	40 „
Ittvárnok „ „	47 „
Torda „ „	43 „
Hertelendyfalva községben szétosztatik	70 „
Bocsár „ „	51 „

Az általános állattenyésztés fellendítése érdekében az egyesület az 1900. év folyamán rendezett két lódiadót, egy szarvasmarha díjazást és a nagykikindai löversenyt 1200 koronányi díjjal támogatta. Úgy a lódiadókhoz, mint a szarvasmarha díjazásnál szembeötlő volt a fokozatos haladás, mely haladásnak oka az előző évi díjazásokra vezethető vissza. A jövő évben szándékozik az elnökség megtartani az első szarvasmarha díjazást azon vidéken, melyre Bonyhád vidékéről importáltak a kisgazdák szarvasmarhákat, a hol tehát a jövő évben már ez importált tehének felnevelt szaporulataival állhatnak ki kisgazdáink a sikra.

Az egyesület növénytermelési kísérleteket is eszközölt az egyesületnek 17 kat. hold kiterjedésű kísérleti telepen.

Az egyesület kísérleti telepe gyakorlati szempontból kitűnő szolgálatot tett a vármegye gazdáinak.

A növénytermelés körébe vágó ténykedése volt az egyesületnek a lajosfalvi komlótermelők támogatása is, kiknek egyrészt az egyesületünk Cséser Lajos tanár ural egyetemlegesen esetről-esetre szaktanácsokkal szolgált, más részt pedig az ott létesített komlóvásár sikere érdekében fáradozott.

Gondját képezte továbbá az egyesületnek a szőlők felújítása is. Ezen a téren immár szép multra tekinthet vissza egyesületünk, a mennyiben támogatása mellett sok száz holdnyi területen újítottak fel mostanáig az elpusztult szőlők.

Folytatás a mellékleten.

Tüzesen süt a nap, elmúlt a zivatar;
A felhők mik voltak elszálltak nincs zavar...
Rózsás labirinth közt csupán sephir suttog,
Madarak dalai, bájolólag danog...
Tiszta az égbolt is, csak a nap tűzében
Áll ott fenn magában és néz szét a légben;
Mintha füst felleg vón, oly fehér felhő jön,
Rózsá darabokra szakadozik ott fenn,
Majd leszáll a földre és a rózsás felleg,
Fölveszi a lányt... és magasban lebeg,...

Láthatod őt nyáron az alföldi rónán,
Déliab feltünését felhős szép rózsán.
Város épült később Csörzs vezér árkánál:
Neve Ároksháza, a mely most is fennáll,
Látni még az árkot, kinn a város végén,
Csörzs vezérnek neve él a lakók nyelvén!...

Az első három ajtó.

Előbb az öreg asszony ragasztotta be egy darab papirossal a kitért ablaktábla helyét, aztán a nyomorék Sanyi. Hanem a szél megint csak letépte a gyöngy hitvány papirost. Most aztán már úgy hagyták. A szél tetszése szerint járkált keresztül-kasul a szobán, meghintáztatta az ágy fölött függő szentelt olvasónak barna gyöngyszemeit, összehozta a Siskovics asszony öszlő haját s a Sanyi sapkáját az ágyról lesöpörte a földre.

Senki sem nyúlt a sapka után. Sanyi a Rozi néje cipőjét tisztította, az anyja valami kalapféléen a felbomlott szalagot igyekezett felöltögetni reszketős kezével s Rozi egy lánán ült, hamuszínű arccsal, lecsüggesztett kezekkel s kidagadt pupillájú szemeivel mereven, pillantás nélkül nézett bele a levegőbe.

Künn a kertben barbár jókedvvel akadt bele a szél minden beleakadható tárgyba. Az apró kutak csöveiről leszárgatta a meglazult szalmatakarókat s a kert kerítéséről lehulló futóka száraz leveleit zörgögette söpörte tova.

Fázott, reszketett a nagy, pusztá kertben minden. A temérdek sok rózsátó, a melyek már le voltak fektetve, csak még a téli takarót nem húzták rájuk az emberek, remegve lapultak a föld anyai keblére s a csupasz águ georginabokrok, a mint össze-vissza hajtotta őket a szél, sóvár pillantással néztek az üvegház ablakaira, a honnan meg a széleslevelű, vérpiros pelargonniák, meg a búja illatú, előkelő szintű vaníliabokrok tekintgettek vágyó pillantással kifelé.

A Siskovicsék szobájában pedig fogvazogató volt a hideg. A Sanyi ujai összegémberedek a vicszoló kefen s az öreg asszony szemeiből könnyet facsart ki a hideg, a mint a gyűrődött, rég megfakult kalap szalagján öltögetett le s fel.

Mikor mind a ketten elkészültek a dolgukkal, a kalapot meg a cipőt odatették Rozi mellé a ládára. A leány nem vette észre.

— Rozi! — sugta Sanyi a háta mögé kerülve — tiszta már a cipőd.

— Meg a kalapod... — tette hozzá az anyja féltéken.

A leány nem válaszolt.

— Rozi! — sugta újra a pupos fiú, zavartan babrálva a melénye gombjain, talán... talán én is segíthetnék... mit gondolsz?...

A leány csodálkozó kétkedéssel nézett az öcsésére.

— Te?!

Az anyja is keserű rezignációval csóválta a fejét.

— Nem lehet az!

— De... — felelt a fiú szaggatva, kinos erőlködéssel keresve a szavakat, — de... talán...

A mi a fát illeti... Vagyis a tüzelést... Van egy kulcsom, melylyel ki tudom nyitni a fakamra lakatját...

Rozi, a ki kétségbeesett gondolatokkal tépelődve, bámult a levegőbe, felkaczagott az öcsse beszédére... Irtozatos kacagás volt... Az anyja hátrahökkenett tőle... Aztán megkapta Rozi a fiú karját.

— Hát lopnál! — szólt olyan iszonyattal, hogy az orozimpái is megreszkettek belé. — Lopnál?

A fiú viaszárga arca még sárgább lett. Kicsi, összeaszott fejét leejtette a mellére s a szemeiből lassan szivárogtak ki a könnyek.

— Nem magamért... felelte. — Esküszöm Rozi, hogy nem magamért... Téged... Téged...

— Nem, nem! — tiltakozott a leány minden ízében összerázkódva. — Inkább a koldulás, mint a lopás. Az baj, ez bűn. Hozd elő a bizonyítványaimat, Sanyi.

S míg Rozi a cipőjét húzta s magára öltötte vékony kis gallérját, a fiú addig bizonyítványokat pakolva a lánán, bizonytalan hangon bátorította a nényét:

— Csak az első három ajtó, Rozi... Csak ez... Azután.

A nénye ijedt tekintete torkára fagyasztotta a többi szót. A leány tágra nyílt szemekkel, eszelősen ragadta meg a karját.

— Azután? — kérdezte lázas iszonyattal. — Ha mind a három ajtó csukva lenne?!... Csukva!... Érted ezt, Sanyi?

— Értem, intett ez fejével s a két testvér fennakadt pillantással, némán, hosszan nézett egymásra.

Éjszakára elcsöndesedett a szél s a hold diadalmasan előbújva a felhők közül, hideg, tiszta fényével megvilágította az éjszakát.

Melléklet a „Végvidék“ 1901. január 13-ik, 3. számához.

A gazdasági ismeretek népszerű terjesztése céljából az egyesület az egész tél folyamán gazdasági előadásokat rendezett a vármegye 58 községében, az előadások hallgatóinak száma 9634 volt.

Az előadások folyamán több száz népies irányú naptár és könyv osztatott ki a hallgatóság között.

A kisczárák kioktatása céljából egy tanulmánykirándulást is rendezett az egyesület, a nagy-szentmiklósi földműves iskola gazdaságának a megtekintésére.

Paraszti mintagazdaság vármegyénkben jelenleg 4 van, n. m. Iláncsan, Felső-Muzslyán, Sándoregyházon és Erzsébetlakon.

A kisczárák társadalmi tevékenységének emelése, azoknak tömörítése és művelődése érdekében az egyesület az elmúlt évben több gazdakört létesített.

Egy gyűjtőmennyves kiállítással részt vett az egyesület a párisi kiállításon, a hol szép eilmerést aratott, a mennyiben az egyesület kiállítási aranyéremmel tüntetett ki.

Az új munkatárs.

Humoreszk.

Írta: ifj. Tóth Béla.

Már javában folyt a munka a redakcióban, mikor Barczaly Géza, az új munkatárs beállított. A többiek türelmetlenül várták, de mikor belépett úgy tettek, mintha észre sem vették volna, mindannyi kettőzött szorgalommal szántotta a hosszú, keskeny kutyanyelvet és csak úgy alig hallhatóan morogtak valamit a jövevény harsány hangú köszönésére.

Az meg egyenesen a szerkesztő szobája felé tartott. Mikor bezárult mögötte a zöld hangfogó posztóval bevont ajtó gúnyosan odaszólt az egyik riporter a mellette ülő kollegájának:

— Ez se mi közibénk való. Nem valami nagy tehetség néz ki az arczberendezéséből, — azzal nagyot kacagott — mint a ki szikrázó szellem sziporkát bocsátott világgá.

— Én is ammondó vagyok — tóditotta a másik, de volt valami a hangjában, a mi elárulta, hogy nem meggyőződésből beszélt.

Voltaképpen mind a kettőnek imponált az előkelő megjelenésű és bátor fellépésű fiatal ember, de a kenyér irigység beszélt így belőlük, mert igen jól tudták, hogy valamelyiknek távoznia kell, hogy az új embernek helyet adjon. A múlt fizetésekor kijelentette a szerkesztő, hogy ha nem dolgoznak szorgalmasabban, hát kénytelen lesz új munkatársat szerződtetni. És őket szorgalmuk tekintetében nem nagyon vigasztalta a lelkiismeret szava. Olyanfajta típusai voltak a nagyvárosi hírlapíróknak, a kik folyton a tehetségüket hangoztatják, tulajdonképpen pedig csak mestereim, az újságírás kenyér-irigy napszámosai.

— Röstelném, ha ilyen emberrel töltenék be a helyemet — szólt közbe a vörös kis Neuhaus a szobai szolgálatból, hogy bosszantsa amazokat. Ő volt a szerkesztőség legvigább és mondhatjuk legelmésőbb embere. A távirati rovatot vezette, de egy cseppet sem bántotta, ha egész héten egyetlen távirat sem érkezett, — csinált ő tizet is egy félóra alatt.

— Könnyen beszél Pali bácsi, mert tudja, hogy nem nélkülözhetik — kesergett az egyik riporter, a ki már kint érezte a szűrit.

A másik is akart mondani valamit, de mert a tollszár vége helyett a tintás felét találta bekapni, hát hirtelen más dolga akadt. Elővette a zsebkendőjét törülgette a szája szélét. Nem kellett féltennie,

Benn a kertben, a kis náddal fedett viskóban, Sanyi betömte a kutakról letépett szalmával a kitért ablakot s az anyja mellé húzódva, ott a láda tetején virasztottak a hideg éjszakában.

Valamelyik toronyból tisztán odahallatszott az óra ütése s a két virasztó előrenyújtott fájjal, lázas pontossággal számlálta az órákat.

Nagyon lassan következik egymás után... Kilencz... Tíz... És még mindig várták Rozit.

Tizenegy óra után anya és fiú a rossz, báránybőrös bunda alatt megkapva egymás kezét, rettentő ijedelemmel néztek össze.

— Mar nem jön, — sugták fogvaczogva.

— Az ajtó... az első három ajtó, — zokogott a pupos Sanyi, fejtét az anyja vállára hajtván.

Az öreg asszony száraz szemekkel nézett bele az éjszakába. Égő szemei előtt tánczot jártak a csillogok s a dörtyölő csillogó faágak, mint valami f-hérlap-dő kísértelek hajlongtak előtte s egyre azt sugták a fülébe:

— Jobb így! Jobb így!

Sanyi pedig egyre zokogott:

— Rozit! szegény jó drága Rozit!...

Tizenkét óra után az asszony megszorította a Sanyi kezét.

— Tűzet kellene raknunk, — sugta a fia fülébe.

— Igen, intett ez.

— Hozz be hát szemet Sanyi... A kertész kamrájából... A kertész úgy is gazdag ember, nem ért meg neki... Nekünk meg használni fog... Érted fiam? használni fog...

— Ertem, — értem, bolintgatott a fiú s úgy vaczogtak a fogai, mintha két darab aczélt ütöttek volna egymáshoz.

... És megrakták a tűzet. A kicsi vaskályha oldalai gyorsan kezdtek áttűzesedni, s a szobában előbb enyhe, majd tropikus hőség terjedt szét.

Sanyinak nem vaczogtak már a fogai. A rossz nagy bundát leterítette a földre, az anyját ráültette s ő maga az egyetlen székelt, ami a szobában volt,

hogy megfogja, úgyis elég fekete volt az már. Mikor a kis vörös meglátta odaszólt:

— Maga talán gyászhiirt ír, hogy olyan fekete a zsebkendője? Ki halt meg?

Hangos kacagás volt erre a felelet s a kis vörös dicsőségét még növelte, hogy a habotában részt vett a segéd szerkesztő is, vagy a „Fiú úristen“ a hogy egymás között azt a sovány, komoly öreg urat nevezték, a kinek az volt a hivatala, hogy legkorábban menjen be és legutóljára távozzék a redakcióból.

A gyászkendős is nevetett, mert tudta, hogy a kis vörös befolyásos ember a szerkesztők között, hát tanácsos vele jó viszonyban lenni. Pedig ha más mondja ezt, hát piros vér is vegyült volna a letörült tinta közé, mert nála az érzékenységnek is vannak osztályai. Egy kissé csóválta a fejét, de nem szólt egy szót sem, mire aztán a többiek is abbahagyták a nevetést.

Épen ideje volt, mert kinyílt a zöld ajtó és megjelent rajt a szerkesztő Barczaly Gézával az oldalán. Először is az öreg segéd szerkesztőhöz vezette a fiatal embert, a kit az előzékeny jóindulattal fogadott, mire a kis vörös távirász apró, beszédes szemével oda telegrafált a két riporterhez:

— Látjátok!

Ő volt a második ember a szerkesztőségben, hát a „Fiú úristen“ után ő következett. Ha a saját édes fia érkezett volna meg tíz évi hosszú távollét után, nem fogadhatta volna nagyobb szeretettel és kitörőbb lelkesedéssel, mint a hogy az új munkatársat üdvözölte. Keblére szoritotta a „kedves öcsém“-nek nevezte és kijelentette, hogy olyan újságíróval nevel belőle, a ki még a mestere hírnevét is elhomályosítja.

A többiek ezt a közvetlen fogadtatást útmutatásnak tekintették s igyekeztek hasonlóképpen eslekedni. Még a gyászkendős is barátságos képet vágott, bár elég nehezen esett neki.

Mintha csak készakarva történt volna, az irigy riporter maradt legutóljára. Mikor a bemutatkozás formáságain nála is túlestek, megkérte a szerkesztő, hogy tanítsa be az új munkatársat azokra a teendőkre, melyeket ő végez, aztán mondja el neki a szerkesztőségi szokásokat, mert egyelőre az ő munkakörébe fogja alkalmazni.

A riporter elhalványodott. Most már világosan tudta, hogy az új ember az ő utódja lesz. Kedvetlenül, alig hallhatóan ígerte meg a szerkesztőnek, hogy kivánságát teljesíteni fogja, aztán tetetett udvariassággal hozzá fogott az új munkatárs oktatásához. Nem nézett se jobbra, se balra, hogy ne lássa kollegái gúnyos tekintetét, hanem annál nagyobb szolgálatkészséggel végezte kínos megbízatását, sőt néha-néha még mosolyogni is próbált, ha a fiatal ember valamit elhibázott.

Bensejében azonban szörnyű izgatott volt. Átérezte a megalázott ember minden szenvedéseit és nem egyszer válaszlal érthetetlenül, szórakozottan, mikor Barczaly kérdéssel fordult hozzá.

Nincs több asztal a szerkesztőségben, hát természetesen, hogy egynek mennie kell. De hogy az az egy ép-n ő legyen, a ki pedig az utóbbi időben kettőzött szorgalommal dolgozott. Egy gondolat villant meg agyában. Elmegy maga, nem várja be azt a szegényt, míg elküldik. Majd csak talál állást valahol.

Bekopogtatott a szerkesztőhöz és elmondta a mondókéját. Köszöni az eddigi alkalmaztatást, de elmegy, még pedig ma, azonnal, mert jobb állást kapott, a hol érdem szerint megfizetik a munkáját.

A szerkesztőt meglpte ez a kijelentés, de úgy tett, mintha természetesnek találná.

odahuzta a kályha elé s a szék előtt térdelve, a tűz világitása mellől ezeket írta a halálos, gyilkos ködben:

„Közös elhatározással halunk meg: anyám és én. Rozit, a testvéremem már megelőzött bennünket... Nagyon szegények és nagyon szerencsétlenek vagyunk. A mig Rozit nem lett beteg, addig nem voltunk ily szerencsétlenek és szegények. Rozit tanított és falu laktunk... Volt sok libánk, kis csiránk, szép csipkefüggönyös, meleg szobánk s a sok kis leány kezét esékelt Rozinak, meg anyánk-nak... Aztán Rozit beteg lett... Nagyon beteg... Egy este mindig fehélt s elugrott az állásából... Más leánynyal nem bántak volna így, de Rozinak meg nekem nincsen nevünk... Álláshoz is rettenetes nehezen jutott... Pedig a kisujjában több volt a tudománya, mint az egész képezdének. A főispánné, mikor nevelőnőt keresett a gyermekei mellé, Rozit választotta. Aztán mikor meglátta a keresztlevelét, — nem kellett többé... Pedig Rozit szent volt és jó, mint egy angyal. Engem is ő tanított mindenre, iskolába sohasem jártam s már nagy komoly leány volt, mikor nem egyszer telepedett mellém a porba s hogy ne unatkozzam, segített nekem a homokpincéket építeni.

A faluról aztán idejöttünk a városba. Anyámnak volt pár száz forintja és mind elköltöttük a Rozit betegségére... Egy év múlva nem volt aztán egy krajczárunk sem. Anyám titkolta Rozit előtt és dolgozott mindent... Mosott, vasalt, varrt és Rozit egyre betegeskedett... Egy kertésztől kaptunk érte a viskót, a hol most lakunk. Nyáron locsoltuk érte a virágokat, télen meg az üvegházra vigyáztunk fel... Hanem ez csak hajlak volt... Émünk nem volt mit... Éhezünk... Rozit aztán elment koldulni és — az első három ajtó csukva találta... És nem jött többé haza... Milyen jó is, hogy minden nyomorúságnak vége lesz a halálban... L... T... .

— Nagyon örülök, hogy kedvezőbb javadalmazást talált, mert megvallo, nem mindig voltam teljesen megelégedve önnel és volt idő, mikor elbocsátásáról is gondolkoztam, de most igazán sajnálom, hogy itt hágy minket.

Tehát nem akarták elbocsátani! De már mind-egy; elmegy, hogy hazugságon ne kapják.

Mikor a lépcsőházba ért, két munkás emberrel találkozott, a kik éppen az új munkatárs irásztalát cipelték fölfelé...

H I R E K.

A népkönyha megnyitása.

A szegény iskolás gyermekek Népkönyhája csütörtökön kezdte meg áldásos működését, közelünk számos tényezője, valamint az egyesület jótékony hölgyei jelenlétében. Jóval tizenkettő előtt már ott voltak a huszárkaszárnyából lett népkönyhában: Mattanovich Adolf polgármester, lovag Aigner Tivadar őrnagy a közös hadseregbeli és Burget Lajos honvédszázalajparancsnok a honvédtisztikaral, Lestyánszky János főkapitány, Feymann Gyula ügyvéd-szerkesztő, Faragó Lajos főgymnasiumi tanár, Beck Mátyás és Weisz Károly áll. igazgató tanítók, Dorog-sághy Klára, Korányi Berta, Reich Gábor, Karner János és Zsitvai József áll. tanítónők illetve tanítók és Wiener Ignác mint vendégek; az egylet vezetősége részéről Tordai Czécília tiszteletbeli elnöknő, Feymann Ida elnöknő, Blumenstock Mihály és Winterfeld János gondnokok, Lambrecht Péter titkár, Hoffmann Keresztélyné, Lengyel Vilmosné, Karner Jánosné, Lestyánszky Jánosné, Blumenstock Mihályné, Dulcz Istvánné, Löbl Adolfné, Dulcz, Papik, Bach és Wiener kisasszonyok a hölgybizottság részéről.

Az összes megjelent hölgyek és urak pont tizenkét órakor az étterembe mentek, hol időközben a hidegtől didergő gyermekcsereg feinelegedve várta az első ebédet.

Az egyesület fáradhatatlan elnöknője, Feymann Gyulané a következő nagyhatalú beszéddel nyitotta meg az egyesület ez évi működését: „Üdvözölöm a tisztelt jelenlevőket és köszönöm, hogy szívesek voltak az alkalommal megjelenni, midőn egyletünk újból megkezdte működését.

Sok nemesszívű ember adományai folytán ismét azon helyzetben vagyunk, hogy a helybeli szegény, éhező iskolás gyermekeknek a téli időn át naponta meleg ételt adhatunk.

Ezen jótékony intézmény által a szegénysorsú iskolás gyermekek testi fejlődését akarjuk elősegíteni, hogy belőlük egészséges és munkabíró emberek váljanak.

Azért a humanizmus nevében megnyitom mai nappal a népkönyhát és tisztelt elnökünk nevében is, kit betegsége tart távol, köszönetet mondom mindazoknak, kik adományaik által a jótékonyágot gyakorolják és egyletünk javát előmozdítják, egyáltalán kérem városunk könyörületes közönségét, hogy egyletünket továbbra is pártolni és adományaikkal támogatni sziveskedjenek.

És most isten nevében kezdjük meg működésünket.

A nagy hatású beszéd elhangzása után a gyermekek imádkoztak, mire a hölgyek kiosztották az első ebédet a párolgó tálakból. Öröm volt nézni, hogy majdnem 100 éhes gyermek mily mohó étvágyal fogyasztotta el az izletes marhahusleves, káposzta és husból álló ebédet.

A tapasztaltak mindenkit meggyőztek arról, hogy a népkönyha valóságos áldás a szegény gyermekekre, kiknek száma a gör-kei. újév után még tetemesen megszorodik, miért is jótékony polgárságunk különös pártfogásába ajánljuk a gyermekek népkönyháját.

— Kinevezés. A m. kir. igazságügyminiszter Sikorszky Sándor joggyakornokot a pancsovai kir. törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki.

— Népszámlálás. Városunk területén befejezték a házonkinti összeírást. Most a felülvizsgálás és a köz-ségi gyűjtőív összeállítása folyik. Jövő számunkban már megmondhatjuk, hány lakosa van Pancsovának.

— Adományok a népkönyhának. A szegény iskolás gyermekek népkönyhája javára adományoztak: E. H. 50 kgrm lisztet; Maximovics Anna 4 kgrm. zseirt 10 kgrm. káposztát; Blumenstock Mihályné 3 kgrm. rizst, 3 kgrm. hagymát, 20 kgrm káposztát, 2 kgrm darát és zöldséget; Feymann Gyulané 50 kgrm burgonyát, 20 kgrm hagymát és zöldséget. Fogadják a nemes szívű adakozók az egylet halás köszönetét.

— Ajándék magas helyről. Midőn Ferencz Ferdinand trónörökös Ö Fensége november elején városunk környékén rókákra vadászott, az almási területen Ö Fensége a vadásztársaságával levette magát Rechnitzer által. A kitünően sikerült képet Wittigschlager Károly tetemes áldozatok árán sokszorosította s az általa kiadott, diszesen kiállított s kitünően szerkesztett s összeállított „Pancsovaer Kalender“-hez (pancsovai naptár) mellékelte. Ezen, a vidéken megjelenő, egyik legjobb naptárt a kiadó, Wittigschlager Károly, két példányban, igen diszesen bekötve, megküldte Ö Fenségének, ki azt el is fogadta s a küldőnek egy igen diszes „F. F.“ monogrammal s a főhercegi koronával díszített arany mell-tűt küldött emlékébe. A diszes emléktárgy a héten érkezett meg a következő levél kíséretében: „5 szám ex. 1901. Ö császári és királyi Fensége, Ferencz Ferdinand főherceg múlt hó 23-án kelt becses soraival felajánlott s megküldött Pancsovaer Kalender 1901. évi két példányát kegyesen s köszönettel elfogadni méltóztatott, s ezért / a mellékelt mell-tűt, mint emléktárgyat rendelte Önnek elküldeni, a mely mellékelve

küldetik. Az átvételt szíveskedjék elismerni. Bécs, 1901. január 7-én. Nostitz s. k. udvarmester. Szívvel örövendünk a magas kitüntetésnek, mely egyik törekvő polgártársunkat érte, — annál is inkább, mert ebben is újabb bizonyítékát látjuk annak, hogy az érdemet még a legfelsőbb helyen is kellő méltánylásban részesítik. Szolgáljon a közkezdveltségnek s általános tisztelgetnek örvendő polgártársunknak ezen magas kitüntetés a jövőben is serkentésül.

Üfélyi üdvözlések megráltása. A „Gromon-Dezso magyarnyelvtérjesztő egyesület“ ivén még a következők váltották meg az újvü üdvözlését: Martin Imre 1 kor. val, Vujaskovics J. 1 kor. Bach Mór 2 korona. Fogadják az egyesület szíves köszönetét.

Bucsu hangverseny. A „Hungaria“ nagy szálloda éttermében ma és holnap tartja az I-ső budapesti női zenekar bucsu hangversenyét.

Jelmez és álarczos bál. A pancsovai Männer-Gesang-Verein január 20. a „Trombitás“ vendéglő nagy termében jelmez- és álarczos-tánczvizsgát rendez. Az egylet összes tagjai a „A gnomok (törpék) országában“ című jelenetet fogja bemutatni, melyre a próbák már szorgalmasan tartatnak. A jelenet valódi különlegesség melyet még Pancsován nem láttunk. Az álarczosok este 8 órakor fognak egy lengyelkelejtésével a terembe bevonulni. Belépő- s ellenőrzőjegyek Wittigshlager Károly könyvkereskedésében kaphatók. Álarczosok belépő díja 1 kor., nem álarczosoké 1 kor. 20 fillér. — Természetes a közönség körében már most nagy érdeklődéssel tárgyalják a Männer-Gesang-Verein estélyét, s meg vagyunk győződve, hogy a kiváló, derék dalárda úgy erkölcsi, mint anyagi tekintetben tökéletesen meg leend elégedve, de viszont a közönség is, mert az egylet is igyekezik a halás közönséget is minden tekintetben kielégíteni.

A sonka mint — tüzoltó. Még csak rövid néhány hete, hogy egy jól meghízott disznó egész nyugodtan, s meglegedve rőföve hajította le kövér tokás fejét az éjjeli nyugalomra, nem is gondolva arra, hogy feje fölött függ immár Damokles kardja, jobban mondva a hentes kése. Reggelre arra ébredt fel, hogy kitesékelték szép szőve az ólából. Alig ért ki az udvarra, nem épen udvariasan lefogták fülénél fogva a hizót, s megtörtént a rémes gyilkosság. Így került a hizó nagy része a hústartó dézsába, a sóba, s onnan a kéménybe. Sem a hizó, sem egyik legdíszesebb része, a sonka, nem gondoltak arra, hogy hivatva lesznek, mint egykoron a capituliumi ludak a capituliumot megmenteni, a házigazda házat egyik leg-rémesebb elemtől, a tüztől megmenteni. — Úgy történt a dolog a napokban, hogy a házban, melynek kéményében lógtak a sonkák, kolbászok s szép szalon-olalak, együtt ült a familia, midőn egyszer csak égszakadás, földindulás s a ház lakóit, igen végzetes lehetett volna az egész házra, de így a hizó egy szép része megmentette a házat a fenyegető vesztől. Mint értesültünk a tüzoltósonka illő megtiszteltetésben fog részesülni. Ugyanis a tulajdonos egy vig asztaltársaságnak ajánlotta fel a hirmévre vergődött sonkát. A társaság tagjai már alig várják, hogy a nevezetes sonka megfűstölődjék s nagyban készülnek illőfogadtatásához, illetve elköltéséhez. Az asztaltársaság egyik igen tehetséges poseta-tagja már ajánkozott is a sonkát szép rigmusokban megénekelni, persze majd csak az „elfogyasztási estén.“ Mi ugyan nem vagyunk hivatalosok a „sonka-soire“ra, de azért nem vagyunk oly önzők, hogy már előre is jóévtágyat ne kívánjunk a tisztelt asztaltársaságnak, sokan jó kívánságunkért nem kérünk egyebet, minthogy a társaság egyik tagja annak idején tudósítson bennünket a „soire“ lefolyásáról.

Halálozás. Zagajcsán János réva-ujfalvi segédjegyző Nervi-ben (Dél-Tirol) hol a gyilkos betegség ellen könnyebbülést keresett, 25 éves korában meghalt. A megboldogult, ki 5 év óta volt R-Ujjalu község segédjegyzője volt, úgy községében, mint felettes hatósága körében is közkezdveltségnek örvendett, a mit kiváló tudásával s ernyedetlen szorgalmával méltán ki is érdemelt.

Felsőbb leányiskola. A Gromon-Dezso egyesület igazgató-tanácsa legutóbbi ülésében egy felsőbb leányiskola eszméjével foglalkozván, határozatilag kimondotta, hogy ily jellegű iskola felállítását itt leányaink magasabb kiképzethetése céljából nemcsak kívánatosnak, hanem szükségesnek is tartja s a felsőbb leányiskola felállításá miatt a közoktatásügyi miniszterhez kérvényt nyújt be. A jól megindokolt kérvény már el is küldetett. Mi részünkről a legjobb eredményt óhajtánók a mozgalomnak, melyhez nagyon jó volna, ha a város is csatlakozna s a felsőbb leányiskola felállítás tárgyában az is kérvényezze é. p. ne papirosan, hanem küldöttségileg, mert így az eredmény biztosabb lenne.

Tüzoltóbál. A helybeli önkéntes tüzoltóegylet farsangi rendez táncmulatságát február hó 2 án tartja meg a Weifert-féle sörház termében. Miután a tiszta jövedelem az egylet pénztára javára fordították, hisszük, hogy derék tüzoltóink bálját városunk lakossága tömegesen fogja látogatni.

Felulvizsgálás. A belvárosi áll. elemi iskola épületét hétfőn délután vizsgálja felül az arra kiküldött szakbizottság. A lepcsőházat különös figyelmébe ajánljuk a szakértő uraknak.

Betörés. Péntek éjjel ismeretlen tettesek megdézsmáltak Perinacz V. almás úti kukoricza göréjét. Körülbelül 10 métermázsza tengerit szállítottak el szánkón, A rendőrség erélyesen nyomozza a hivatlan éjjeli látogatókat.

Nem tanították magyarul. Sokak előtt ismeretes a Polit Mihály dr. neve, a ki egyike a legszenvedélyesebb századvégi agitátoroknak. Igen súlyos csapást mért most rá a kéréletetlen logikájú sors, olyat, mely atyai érzésének megsebzésével alkalmas arra, hogy legkövetlenebbül mutassa meg neki magyargyűlöletének tévedéseit. Polit Mihály dr.-nak ugyanis a fia, Szvetozár, fegyvert fogott maga ellen s erre az vitte, hogy magyarul kellett volna tudnia, de ő nem tudott, mert nem tanították rá. Mindig német iskolába járt, az orvosi egyetemet is Bécsben végezte. Tavaly azután besorozták a katonasághoz s véletlenül éppen a honvédséghez került, hol magyarul kell beszélnie. Polit Szvetozárnak végtelen nehezére esett a katonai szolgálat s egészen elkeserítette.

— Csak magyarul tudnék, panaszkodott barátainak, a kik azzal vigasztalták, hogy majd csak át-helyezik.

Politnak azonban ez a reménysége sem vált be s most már végképen elkeseredett.

— Nem bírom ki, mondotta nem régen az atyjának.

— Dehogynem. Majd még büszke leszel rá, hogy mit szenvedtél a nemzetiségedért, biztatta az apja.

De a fiú el volt keseredve végképpen és eltökélte magát, hogy elválik az élettől. Minap aztán végre is hajította tervét. Szegeden a rókusi tó mellett, éjjel föbelőtte magát.

A tanító közhivatalnok Sajnos, gyakran meg-esik, hogy a tanítót hivatalos munkája közben bántalmazzák és ily esetekben szükséges volt a támadók ellen a királyi ügyész eljárása. A vallás- és közoktatásügyi miniszter most azzal a kérdéssel fordult az igazságügyi miniszterhez, hogy a tanító közhivatalnoknak tekintendő-e az 1879. V. t.-cz. 270. illetve 461. §-a szempontjából? Az igazságügyi miniszter a válaszbán kijelentette a következőket: Az állami, egyáltalában pedig bármilyen jellegű nyilvános iskolánál működő tanítók közhivatalnoknak tekintendők az 1879. évi V. t.-cz. 270. illetve 461. §-a 2. pontja és 461. §-a szempontjából. Annak meghatározása ugyanis, vajjon bizonyos hivatal magán- vagy közhivatal-e: az állam közjoga irányadó. Eszerint állami hatóságok azok, melyek az állam ügyeit ellátják, tekintet nélkül arra, vajjon megbízatásukat magától az államtól közvetlenül, vagy más közjogi testületek közvetítésével nyerik. Minthogy pedig az államnak a jogbiztonság fenntartása, igazságszolgáltatás és az állami célok megvalósítására rendelt kényszer alkalmazásán kívül egyéb teendői is vannak a közművelődés, a nemzetgazdaság és egyáltalán minden közérdek előmozdítása körül, a szűkebb értelemben vett közhivatalnokok mellett, kik az imperiumot, vagy jurisdikciót gyakorolják, közhivatalnokoknak, a szó tágabb értelmében azok is tekintendők, kik az állam gondozó tevékenységének ügykörét az állam közvetlen, vagy közvetett befolyása alatt és ellenőrzése mellett gyakorolják. Tényleg a büntetőjogi gyakorlat „közhivatalnokoknak“ tekintette mindig a nyilvános intézeteknél alkalmazott tanítókat, ott is, hol megbüntetésükről, hivatali büntétt, vagy vétség miatt, de ott is, hol ama hathatósabb védelemben való részesítésükről volt szó, mely a közhivatalnokot állásánál és jellegénél fogva megilleti. Az ezek irányában elkövetett és hivatali kötelességeiknek teljesítésére vonatkozó rágalmazás, vagy becsületsértés tehát az igazságügyi miniszter nézete szerint a büntetőtörvénykönyv 270. szakaszában meghatározott módon tartandó meg.

Mayering lencsei. A mint Zichyfalváról értesítenek, Mayering Károly ottani gyógyszerész olyan gyújtó-lencsét talált fel, melyeknek előállítására csak egy ezredrésznnyibe került, mint az eddigieké. Például olyan nagyságú gyújtó-lencse, a mely eddig huszezer koronába került, ezután — husz koronáért kész előállítható. Ezek által a nap melege közvetlenül értékesíthető lesz, mert egy készülék egy gőzkazánál annyi fűtő anyagot takarít meg, hogy egy év alatt kifizeti magát, holott egy emberéleten át használható. A találmány lényege abban a folyadékban rejlik, a mivel az egészen üres lencsét megtölti. Ezentúl tehát nem lesz szükséges drága anyagból, nagy fáradsággal készült tömör lencsére, az új találmány tetemesen olcsóbb lesz és a hőfejlesztő képessége felülhaladja a régi lencsét. A lencse megtöltésére használt folyadék természetesen a feltaláló titka, a ki most találmányát minden országban kizárólagos joggal szabadalmaztatni fogja.

Közgazdaság.

A gabonapiacz mai helyzetéhez.

Ha figyelemmel kísérjük a gabonapiacz mai állapotát, úgy azt fogja találni, hogy az ezelőtti mozgalmas időköt már hosszabb idő óta szokatlanul csendes irányzat váltotta fel. De nemcsak nálunk, hanem egész Európa majdnem mindegyik gabonapiaczán az üzletmenet a legszűkebb határok közt mozog. Nem is csoda, ha az ilyen vontatott üzletmenet mellett az árak folytonosan csökkenő irányzatot követnek.

Mindenekelőtt az egész üzleti világban hiányzik a vállalkozási kedv és a megfelelő tőke, melyek a kereskedelem fellendülését biztosítják. A gabonapia-

czokon pedig hiányzik a kereslet, mert nincsenek vevők, kiknél az árut el lehetne helyezni.

Ha ezen állapotnak az okai után kutatunk, általánosságban el kell fogadnunk az a feltevést, hogy a bevételre szoruló országok gabonatermelése a lefolyt évben majdnem mindenütt meglehetősen kedvezően ütött ki, minek folytán a szükséges behozatalra ezáltal nem voltak rászorulva. Azok az államok pedig, melyek felesleges terméssel nyugat-európai piacra szokták felkeresni — ez utóbbiak közé mi is tartozunk — ujabban erős versenytársra találtak Amerika, Ororsország és a balkánállamok részéről, melyek termékeinket e piacokról kiszorították, mert a vásárlók megfelelő minőségű gabonát a nagy kínálat következtében szabadon választhattak azok közül, melyekhez legjutányosabban juthattak. A bevételre szoruló államok nyugodtan várhattak addig, míg a kiveteli államok, csakhogy a feleslegeiket értékesíthessék, engedményeket tesznek.

Az új vetések is elég jól állanak és az ismét várható kedvező aratásra való kilátás nem serkenti a nagyobb import államokat arra, hogy készleteket halmozzanak össze.

Tehát az üzletmenet mindenütt csendes és a spekuláció sem dolgozik; úgy látszik, már kifáradt, vagy a várható támadások miatt nem mer ujabban életelt adni magáról. Vagy talán már érzi, hogy végső napjait éli és helyet kell adni neki a rendes mederbe terelt üzleti tevékenységnek.

Németországban betiltották a gabonahatáridőüzletet; Ausztriában csak nemrég fejezték be a gabonahatáridőüzleti ankétet és valószínűleg ott is, ha egészen be nem szüntetik a gabonahatáridőüzletet, minden esetre nagyon is szűk korlátok közé fogják szorítani a tőzsérek tevékenységét. Nálunk pedig? Arról jobb is lesz talán hallgatni. Itt minden üzleti tevékenységet a külföldi irányzat befolyásol. Ha ott csend van, úgy nálunk sem mernek zajt ütni.

Az üzletmenet egyáltalán mindenütt vontatott és emellett az árak ellanyhúlnak; a közel jövőben pedig nincs is kilátás arra, hogy a viszonyok megjavuljanak. És éppen ebben az időben dolgoznak a vám- és kereskedelmi szerződéseink megújításán. Vajjon az új vámszerződések megkötése után kedvezőbbben fognak-e alakulni a gazdasági viszonyok? El fogjuk-e érni ismét azokat az állapotokat, hogy a magyar gazdák termékeiket előnyösebben fogják értékesíthetni? Reméljük a legjobbat.

Fagy-ágyuzás.

A jégverésnél nem kevésbé veszedelmes ellensége az emberi szorgalomnak a fagy. Kisebb területeket gyöngye fagyok ellen sikerül ugyan megóvni, de mégis általánosságban elmondhatjuk, hogy tehetetlennek vagyunk ezen veszedelemmel szemben. Azon tapasztalatok alapján, a melyeket a vihar-ágyuzási kísérletek és jég-felhőágyuzások leírásából olvastam, — írja Széki Ákos az „Időjárásban“ azt következtetem, hogy az ágyuzással fagy ellen is sikeresen lehetne védekezni, esetleg a már szokásos védekezési módok valamelyikével kombinálva. Perntner J. M. tanárnak, a bécsi meteorológiai intézet igazgatójának st.-kathareini vizsgálódásai szerint a vihar-ágyuzásból kitoró légörvénygyűrűk erősen örvénylő mozgással bírnak s a haladó gyűrű a környező levegőt is, több méternyi terjedelemben, belevonja az örvénylő mozgásba. Sávoly Ferencz, a verseczi meteorológiai állomás vezetője azt írja, hogy az 1900. június 29-iki viharágyuzás alkalmával 30 ágyúból 15 négyzetkiló méter területen 1000 lövést tettek. Képzhetjük tehát, hogy a levegő erős hullámozásban lehetett. — Már itt megjegyzem, hogy a levegő hullámozását fokozni lehet, úgy hogy az ágyuk nem lefelé irányulnának, hanem rézsutosan, a védelmezendő terület belseje felé — Stepschnegg mérnök Stiger egyik védőágyuzásáról szóló tudósítása szerint a közeledő és gomolygó felhőtömegben az ágyuzás megkezdése után hamarosan nyugalom állt be, majd a felhőreteg tölcérszerűen megnyílt s a tölcér széle örvényleni kezdett. Sávoly leírásai szerint a sűrűn gomolygó tömegek egy pillanatra megálltak, ezután minden irányban foszladoztak; egyik lövés a felette lévő gomolyokat, mint egy buborékot fölfújta. Ezek szerint a lövések úgy hatottak a felhőtömegekre, mint alulról fölfelé irányuló szél. Már most, ha a fagyra kedvező, csendes, derült idő alkalmával ágyuzás után a leereszkedő hideg levegőnek neki bocsátunk, alulról fölfelé irányuló szélrohamot, kétségtelen, hogy azt éppen úgy szétkergetjük, mint a felhőt. A talaj és a növényzet hő-kisugárzása azután a földszinti enyhébb levegőben természetszerűleg kisebb mértékben történik, kivált, ha füstgerjesztéshez is folyamodunk segítségül. Ezer-nyi lövésnél valószínűleg az ágyútöltések lángjai és a légörvénygyűrűk forró gázai sem tűnnek el hatástalanul.

1902

Pancsovai kereskedelmi bank és takarékpénztár részvénytársaság.

Meghívás.

A pancsovai kereskedelmi bank és takarékpénztár részvénytársaság az intézet saját tanácstermében

folyó évi február hó 17-én délelőtt 10 órakor tartja

VII. RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

melyre a t. cz. részvényesek ez úton tisztelettel meghívtnak.

A napirend tárgyai:

1. Az igazgatóság jelentése és az 1900. évi zárszámadások előterjesztése.
2. A felügyelő-bizottság jelentése.
3. A felmentvények megadása úgy az igazgatóságra nézve mint a felügyelő bizottságra nézve is.
4. A határozathozatal az igazgatóság indítványai felett. a tiszta jövedelemnek felosztására nézve.
5. A felügyelő bizottság újra választása.
6. Esetleges indítványok.
7. Három részvényes kijelölése a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére.

Pancsován, 1901. évi január hó 12-én.

Az igazgatóság.

Jegyzet. 17. § A közgyűlésen részt vehetnek azon részvényesek, kik saját vagyonuk önálló kezelésében törvényesen akadályozva nincsenek; kik a közgyűlés megtartása előtt legalább három hónappal előbb a pancsovai kereskedelmi bank és takarékpénztár részvénytársaság részvénykönyvébe beiktattak és részvényeiket a megfelelő szelvényekkel együtt legalább három nappal a közgyűlés előtt, a társaság kezeihez elismervény ellenében letéteményezték.

18. § Öt részvény bírása jogosít egy szavazatra a közgyűlésen.

4868. szám.
1900. évkv.

Póthirdetmény.

A temes-kubini kir. járásbírósa mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a **fehértemplomi takarékpénztár részvénytársaság** végrehajtónak **Tomits (Toma) György** deliblati lakos végrehajtást szenvedett elleni 800 korona és járuléka iránti végrehajtási ügyében 2925/900 sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben a deliblati III 886 lapsz. tkvben foglalt: 53. hrsz. 2° hold I. oszt. szántó, 262. hrsz. 3 hold I. oszt. szántó, 262. hrsz. 2° hold I. oszt. kaszálóra, a deliblati IV/423. lapsz. tkvben felvett: 220. hrsz. 3 hold, 1° hold, 3 hold I. oszt. szántókra, 508. hrsz. 611 □-öl kertes; a deliblati V 62. lapsz. tkvben felvett 246. hrsz. 1° h. I. oszt. szántó, 90. hrsz. 800 □-öl szőlő, 91. hrsz. 1320 □-öl kertes, végre a deliblati VI/9 lapsz. tkvben felvett 250. hrsz. 3 hold I. oszt. szántóra, 336 kor. 402 kor. 336 kor. 491 kor. 279 kor. 756 kor. 61 kor. 186 kor. 339 kor. 166 kor. és 791 kor. kiküldési árban Deliblat községében 1901. évi január hó 22-ik napjának d. e. 9 órájára kitűzött árverés az 1881. évi LX. t. cz. 167. §-a alapján **Máy Márkus** pancsovai lakos végrehajtató érdekében és 4960 kor. 28 fill. tőkekövetelés és járuléka kielégítése végett tartatni fog.

T.-Kubiban, 1901. évi január hó 2-án.

K i s s,
kir. aljbíró.

1-1

Doctor Kriegl József
valódi angol

bőrvédőkenőese és borax-szappana

1 teljesen mentes minden tiltott vagy káros hatású drasztikus anyagoktól, a **egjobb kenőes mindennemű bőrfeszítőlanságok ellen.** Egy tégely kenőes egy darab borax-szappannal

Eefore 3 korona 30 fillér **After.**

az összeg előleges beküldése mellett.

Chief Office 48, Brixton-Road, London SW.
A postautalvány

Thierry A. gyógyszerész balzsam-gyára
Pregradában, Rohitsch mellett.
czimzéssel látandó el.

Nagybani vevőknek tetemes arleengedés.

5-2

A PANCISOVAI KERESKEDELMI BANK és TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG ZÁRSZÁMADÁSA az 1900. üzletévről.

VAGYON

MÉRLEG-SZÁMLA 1900. évi december hó 31-én.

TEHER

VAGYON		Korona.	TEHER		Korona.
Pénztár készlet		35052.56	Részvénytőke		500000.00
Váltó-tárcza		1060614.94	Tartalék-alap		34000.00
Lombard-előlegek		37979.37	Fel nem vett osztalékok		100.00
Törlesztéses kölcsönök		28462.22	Bevétek:		
Értékpapírok és szelvények		7846.35	könyvecskék ellen	Kor. 719903.97	
Adósok:			folyó számlákra	" 42557.00	762460.97
Jelzálogilag biztosított könyv-követelések	Kor. 53065.44		Hitelezők		1345.95
Árúval fedezett kölcsönök	" 386077.86		Visszleszámított váltók		347459.44
Fővárosi bankoknál lévő követeléseinek	" 36622.10		Magyar agrár és járadékbank:		
Különféle adósok	" 2486.42	478251.82	engedményképen átruházott törlesztéses kölcsönök		28462.22
Ingatlanok		60707.74	Átmeneti kamatok		4000.34
Leltár		4200.00	Nyeremény:		
Átmeneti tételek		2419.14	Mult évi áthozat	Kor. 1966.42	
		1715534.14	1900. évi nyeremény	Kor. 35738.80	37705.22
					1715534.14

Pancsován, 1900. évi december hó 31-én.

A könyvelőségért:
Goldberger Mór m. p.

A pancsovai kereskedelmi bank és takarékpénztár részvénytársaság igazgatósága:

Huber J. m. p. Radosavlyevics Wasa m. p. Haim Henrik m. p. Manno Gy. m. p. Fischer A. m. p. Wittigschlager Károly m. p.

Megvizsgáltatott és helyesnek találtatott.

Pancsován, 1901. évi január hó 12-én.

A felügyelő bizottság:

Wrany Cosmas m. p. Dr. Lazarevics György m. p. Garai Jenő m. p.

Az eredeti zárszámadások a részvényesek által megtekinthetők.

Árverési hirdmény és kivonat.

Az alibunári kir. járásbírósg mint tkönyvi hatóság ezennel közhírré teszi, miszerint **Zacharievics Melaniának Gadjanszky Jozsim** ellenében fenálló 800 kor. tőke s jár kielégítése végett a bírói árverés végrehajtást szenvedőnek s az 1881. évi LX. 156. §-a alapján **Gadjanszky Anna** tulajdonánál s az alibunári 3093. sz. tkönyvben foglalt ingatlanokra, u. m.: a 170. sz. ház és 350 □-öl házhelyre 224 kor. 3. dűlő 121. hrsz. 4⁰⁰⁰ hold II. oszt. szántó 1/2 része 365 kor. 50 fill. 3. dűlő 121. hrsz. 4⁰⁰⁰ hold I. oszt. szántó 1/2 része 301 kor. 3. dűlő 223. hrsz. 800 □-öl III. oszt. kaszáló egészben 24 kor. 2. dűlő 564. hrsz. 800 □-öl III. oszt. kaszáló egészben 24 kor. 59. hrsz. 533 □-öl kert egészben 51 kor. 236. hrsz. 533 □-öl kert egészben 51 kor. 471. hrsz. 915 □-öl szőlő egészben 132 kor. megállapított kikiáltási ár mellett elrendelt s 1901. évi január hó 17. napjának d. u. 2 órákor Alibunár községházánál megtartandó nyilvános árverés Alibunár községházánál a hivatalos órák alatt megtekinthető feltételek mellett eladás alá fog bocsájtatni azon megjegyzéssel, hogy a 471. hrsz. 915 □-öl szőlőből 139 □-ölre a vasuti kisajátítási jog van feljegyezve.

Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígért nem tétetnek, az árverésre kitézött ingatlan a kikiáltási áron alól is fog eladatni.

Árverelni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben avagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak letétbe helyezését igazolni.

A vevő köteles a vételárat három egyenlő részletben, mindenkor a leütés naptól számítandó az első részletet 30 nap, a másodikat 45 nap s a harmadik részletet pedig 60 nap alatt a pancsovai kir. adóhivatalnál lefizetni.

A vétel után járó kincstári illeték a vevőt terheli.

Kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.
Alibunáron, 1900. évi november hó 12-én.

Tóth,
kir. albiró.

1-1

Végzés, árverési hirdmény.

A pancsovai kir. tvszék mint tkvi. hatóság az előterjesztett kérelem folytán a **Torontalmegyei takarékos és hitelbank** javára 268 kor. tőke, ennek 1898. évi november hó 14. napjától járó 6% kamata 7 kor. 50 fill. óvási 1/3% váltódíj 94 kor. 20 fill. költség kielégítése végett az 1881: 60. t.-cz. 144. §-a alapján s 146. § s 185. §-a értelmében **Sparioszu Ilia és Anasztázia** tkvi. tulajdonosok jarkováci lakosok és **Radd János** késedelmes árverési vevő nagybecskereki lakos ellen az ozorai községben fekvő és a 3052. sz. tkvben foglalt: 1) 149. hrsz. 1254 □-öl szőlőre 440 kor. 2) II. d. 136. hrsz. 2 hold II. oszt. szántóra 802 kor. becsárban az árverést elrendeli s azt valamint a megállapított feltételeket ezennel közhírré teszi.

A nyilvános árverés Ozora községházában 1901. évi február hó 16 napján d. u. 2 órákor fog megtartatni a következő úgy a tkvi hivatalban mint az Ozora községben kifüggesztett s megtekinthető feltételek mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.
2. Ezen árverésen a fenti ingatlan a kikiáltási áron alól is fog eladatni.
3. Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 44 kor. illetve 30 kor. 20 fill. készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

Pancsován, 1900. évi december hó 29-én.

Bartha,
kir. tvszéki bíró.

1-1

A Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.
egy régi kipróbált háziser. a mely már több mint 30 év óta megbízható bedörzsölésül alkalmazatik **köszvénynek, csúznál és meghűléseknek.**
Intés. Silányabb utánzatok miatt bevásárláskor mindig figyelemmel legyünk a „Horgony” védjegyre és a „Richter” czéggeljegyzésre.
80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban úgyszólván minden gyógyszerertárban kapható. Forrástár: **Török József** gyógyszerésznél Budapest.
Richter F. Ad. és társa,
csász. és kir. udvari szállítók, Rudolstadt.

Végzés, árverési hirdményi kivonat.

A pancsovai kir. tvszék mint tkvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán **Wisniczki Mileva** pancsovai lakos javára 400 kor. hátr. tőke, ennek 1900. évi augusztus hó 5. napjától járó 5% kamata, 49 kor. 82 fill. eddigi, 14 kor. jelenlegi és még felmerülő költség kielégítése végett az 1881: 60. t.-cz. 144. §-a alapján s 146. §-a értelmében **Marrán Paraszkeva** és **kk. Marrán Juon** ozorai lakosok ellen az Ozora községben fekvő és az 1227. sz. tkvben foglalt: 1) I. d. 174. hrsz. 2¹⁰⁶⁷ h. I. o. szántóra 1016 kor. 2) 2. d. 174. hrsz. 2¹⁰⁶⁶ h. II. oszt. szántóra 382 kor. 3) 3. d. 174. hrsz. 2¹⁰⁶⁷ h. II. oszt. szántóra 394 kor. 4) 4. d. 174. hrsz. 1334 □-öl II. oszt. kaszálóra 348 kor. 5) I. hrsz. 351 □-öl szőlőre 148 kor. 6) 470. hrsz. 133 □-öl kertre 24 kor. 7) 12. hrsz. 475 □-öl szőlőre 188 kor. 8) 59. sz. házra és 400 □-öl házhelyre 224 kor. becsárban az árverést elrendeli s azt valamint a megállapított feltételeket ezennel közhírré teszi.

A nyilvános árverés Ozora községházában 1901. évi január hó 22. napján d. e. 9 órákor fog megtartatni a következő, úgy a tkvi hivatalban, mint az Ozora községben kifüggesztett s megtekinthető feltételek mellett.

- 1.) Kikiáltási ár a becsár.
- 2.) Ezen árverésen a fenti ingatlan a kikiáltási áron alól is fog eladatni.
- 3.) Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 101 kor. 60 fillér. 38 kor. 20 fill. 39 kor. 40 fill. 34 kor. 80 fill. 14 kor. 80 fill. 2 kor. 40 fill. 19 kor. 80 fill. és 22 kor. 40 fill. készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

Pancsován, 1900. évi december hó 6-án. A kir. tvszék, mint tkvi hatóság.

Bartha,
kir. tvszéki bíró.

1-1

Pártoljuk a magyar ipart!
Legjobb Csontlevélpapír
„Adria”
HAZAI GYARTMANY!
Versenyez a külföld elsőrendű készítményeivel
A parisi kiállítás az „Arany érem”-mel kitüntetve.
KÉSZÜLT: Csász. és kir. udvari szállító
RIGLER JÓZSEF EDE
PAPIRNEMŰGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
BUDAPESTEN.
Kapható: Wittigschlager C., Jovanovics Testvérek, Kohn Sama stb. czégekénél.

Nyilatkozat!

Alulírott arezkép-műintézet elhatározta, hogy művészi szíleg képzett arezképfestőinek elbocsátását elkerülendő s csupán ezek továbbfoglalkoztatására való tekintetből — rövid ideig ezen kedvező alkalom v. szavonáság, minden nyereségtől eltekint.

Ezzel fogva
csak 7 frt 50 kr-ért
szállít, mint csupán az előállítási árunk alig feléért

egy életnagyságu arczképet (mellkép)

gyönyörű, elegáns, fekete-arany barokk - keretben melynek valódi értéke legalább is 30 forint.

A ki tehát saját, avagy neje, gyermekei, szülői, testvérei vagy más szeretteinek, avagy akár rég elhunyt rokonai vagy barátainak arezképet elkészíttetni olajtárral, csupán az illetőnek fényképét tartozik beküldeni, legyen az bármily állásban, s 14 nap lefolyása alatt megkapja az arezképet, melynek szépsége bizonyára elragadó meglepetéssel fogja eltölteni.

Az arezképhez szükséges posta-láda saját árban számítatik.

Megrendelések a fénykép mellküldésével (mely a kész arezképpel együtt sőtellenül küldetik vissza) utánvétellel vagy az összeg előleges beküldésével fogadtatnak el.

Az arezképek művészes kiviteléért és természetesen hasonlatosságért jótállás vállalatik.

Tömeges elismerés- és köszönő iratok nyilvános megtekintése bárkinek jogában áll s kívánatra bárkinek bérmentve küldetnek.

„Kosmos”
arczkép-műintézet
Bécs, Mariahilferstrasse 116.

16-16

En Csillag Anna

186 centiméter hosszú, óriási Loreley-hajammal, a mely az általában boltalálj pomádé 14 havi használata után nőt meg emyire. Ezt a legújabb orvosi és egyetemi való szemek ismerték el a hajkubus ellen és hajnövesztésre, uraknál a szakáll megnövesztés és már rövid használat után úgy a haj, mint a szakáll természetes fehérséget és tömörséget, megújítja mindkettőt a korai őszölésből a legöregebb korig.

Egy tégely ára 1 frt, 2 frt, 3 frt, 5 frt.
Széjjelküldés naponként az összeg előzetes beküldése esetén vagy posta-utánvétellel a világ minden irányába a gyárból, a hova a megrendelés intendőnk.

CSILLAG ANNA,
BÉCS, I. SEILERGASSE 5.

12-12

Nélkülözhetlen és fölülmúlhatlan, hatásában csalhatatlan.
Világáruccikk, kivitel az összes országokba.

Chief Office 48, Brixton Road, London S. W.

A legmegbízhatóbb, legjobb s az egész világon dícsért és legkeresettebb házi szerek

THIERRY A. Balzsamja.

Fölülmúlhatlan minden mell-, tüdő-, máj-, gyomor- és minden belső betegségeknek. Külöleg a legeredményesebb

„Sebgyógyszer.”

Valódi az összes művelt államokban bejegyzett zöld apazérvédjeggyel és tokzárral a czég és „allein echt” szók nyomásával. Évi előállítás bebizonyítható 6 millió füveg Postai bérmentes szállítással 12 kis, vagy 6 kettős füveg 4 korona. — Egy minta-üveg ismertetés és a világ összes országában levő raktárak jegyzékével 1 kor. 20 fillér. Széjküldés csak az összeg előleges beküldése mellett.

THIERRY A. Százlevelű-rózsa-kenőcse

(úgynevezett **csodakenőcs**) elérhetlen szívóerővel és gyógyhatással! Műtétet rendesen feleslegessé teszi. Ezen csodabalsammal egy 14 éves gyógyíthatatlannak jelentett csontszű, legutóbb pedig egy 22 éves súlyos, rákféle betegség gyógyított meg. Hatása antiseptikus és gyors, minden nemű sebnél és gnyuladásnál enyhítést hűtést és teljes gyógyulást hoz. Gyorsan puhítólag és osztatólag hat és minden, bármily mélyen behatolt minden nemű idegen testtől biztosan megszabadít. Egy tégely a pénz előleges beküldése után bérmentve 1 kor. 80 fillér. Nagyobb rendeléseknél olesőbb. — Évi kimutatható készítés 100.000 tégely. Mindkét szerűl egy egész irattár készítenet a világ összes országából betekintés végett. — Korüljön mindenki bármily utánzatot és vigyázzon a minden tégelyre bégettett czégre „Apotheké zum Schutzengel des A. Thierry”. A hol nines raktár, ott ne tessék magát hanisítványok, vagy állítólag egyenértékű készítmények megvételére magát rábeszélési hagyni, hanem tessék egyenesen a következő czímen rendelni:

Apotheké A. Thierry's Fabrik in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.

(Az osztrák állami hivatalnokok szövetségének szállítója
Contractor of the War-Office and the Admiralty, London.)

25-11